

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus VII. In Caput IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

TRACTATUS VII.

IN CAPUT IV.

Duo Capita, quartum & quintum, habent inter se connexionem: quia est Visio sedentis in Throno, & Libri quem Agnus accipit ex eius dextera. Retineamus divisionem Caputum: & prosequamur per Tractatus duos connexos.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 4. Versu 1.) *Post hæc vidi: & ecce ostium apertum in celo: & vox prima, quam audiui, tanquam tubæ loquentis mecum, dicens: Ascende huc, & ostendam tibi, quæ oportet fieri post hæc. (v. 2.) Et statim fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in celo, & supra sedem sedens. (v. 3.) & qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis & sardinis: & iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdina. (v. 4.) Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor: & super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aurea. (v. 5.) Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. (v. 6.) Et in conspectu sedis tanquam mare vitreum simile crystallo: & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis, ante & retro. (v. 7.) Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volanti. (v. 8.) Et quatuor animalia, singula eorum, habebant alas senas: & in circuitu, & intus plena sunt oculis: & requiem non habebant, die ac nocte, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. (v. 9.) Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum viventi in sæcula sæculorum. (v. 10.) procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum, & mittebant coronas suas ante thronum dicentes: (v. 11.) Dignus es Dominus Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.*

§. I.

S. I.

De Throno & quæ ad illum pertinent.

Ostium
in Cælo.

Videt OSTIUM APERTUM IN COELO : per quod significatur adaperatio cælestium mysteriorum : simul & gratia quæ offertur, ac præparatio ad cælum patulum. Consentit cum eo quod figuratum fuit Ezech. cap. I. v. 1. *aperti sunt cæli, & vidi visiones DEI* : At Joannes ad cælos insuper apertum videt ostiū, quod est ingressus in eosdem.

Vox tan-
quàm
tubæ.

1. Illuc intuitus, **VOCEM** audit PRIMAM, hoc est, eandem aut similem illi priori de qua cap. I. v. 10. **TANQUAM TUBÆ** ad se : **ASCENDE HUC, SPIRITU** tenuis, **ET OSTENDAM TIBI QUÆ** in posterum & certissimò sunt eventura. Protinus in hac nova ecstasi videt in Cælo aperto hieroglyphicon Divinæ Providentiæ ad salvandum genus humanum in Ecclesia per Evangelium; atque ad disponendum de rebus futuris.

Sedens
in thro-
no.

SEDES POSITA IN COELO significat quietem gubernationis, & altissima consilia. Is **QUI sedet, SIMILIS** est colore partim *jaspidi* qui subviridis, partim *SARDIO* qui ruber aut accensus : quò represententur Misericordia & Justitia, seu præmium ac pœna, quibus Divina Providentia gubernat universum mundum, & suos electos promovet ac perducit. **IN CIRCUITU SEDIS.** habet *Iridem*:

Circum-
datus
Iride.

quæ symbolum est propitiationis, pacis, ac fœderis cum hominibus. In qua Iride, ut est diversicolor, & uno tantum appâret in hemisphærio nostro (nam in altero non est propitiatio sed niger examinis,) eminent præ cæteris color amabilis *visu* (græcè *δρασσι*) sicut est *Smaragdus* suâ viriditate: qui color Gratia cæteris omnibus est amœnior & blandior: omnis autem *aspectus* tanquàm relucens gemmarum, attributorum **DEI**.

2. Assident **SENIORES** Ecclesie quos **DEUS** secum participes fecit suæ gloriæ & consiliorum. in quo nomine inest dignitas, quasi dicat, **Senatores DEI**: multò illis 24. potiores, qui dicebantur (1. Paral. 24. v. 5.) *Principes DEI*, & habebant locum eminentiorem in Sanctuario. Hos enim dignatur adhibere **Assessores** in gubernatione suæ Ecclesie: proceres duodecim veteris Testamenti, juxta numerum 12. Tribuum: & proceres totidem Novi, juxta numerum Apostolorum. in *sedibus*; cum participatione potestatis judiciariæ futuræ: in **VESTIMENTIS ALBIS**; in Beatitudine & splendore: *coronatos auro*, pro victoriis, quibus se probaverunt in hac vita exemplum facti cæterorum.

Quo numero intelligitur confessus omnium præcipuorum Antistitum aut Doctorum Ecclesie qui fulgeat inter

Senio-
res, 24.

F

Bea-

Beatos. Nam duodenarius (ut SS. Patres exactè & valdè meditabundi supputant) est numerus perfectus, puta, ductus per ternarium sacrosanctum in quatuor partes mundi: similiter & numerus 24. qui est duplus. Hi sunt Consilarii DEI, & conscii secretorum ejus. Simul hîc exhibentur pro exemplari Consiliorum in terris Ecclesiasticorum aliorumve:

In quibus adhibendis utique *Senium* significat prudentiam: *vestis alba* sinceritatem seu candorem: *corona*, ut sit quisque illorum genio regis & incorrupto ad pronuntiandum ac procurandum ea quæ faciunt ad rectum regimen.

Fulgura,
voces, &
tonitrua.

3. Quod DE THRONO exeant FULGURA, VOCES, ET TONITRUA: fuit figuratum Exod. 19. v. 16. & significat promulgationem Legis Evangelicæ: fulgorem enim ejus: voces prædicationis & annuntiationem Regni cælorum: non sine tonitruo minarum adversus transgressores: quæ omnia procedunt de Throno Legislatoris. Ac fulgor quidem primum omnium videtur oculis, qui tantus est Legis Novæ, quantum fulgur quod patet *ab Oriente in Occidentem*: Tum voces *in omnem terram* audiuntur: denique Tonitrua *confringentia cedros*, simul ac Deus *Majestatis intonuit*.

7. Lampades,

ANTE eundem THRONUM SEPTEM LAMPADES, figuratæ per 7. Lucernas Candelabri veteris coram DEO. His significantur, inquit, SEPTEM SPIRITUS DEI: ardentis zelo pro prædicatione Evangelii:

cooperaturi ad illuminandum & inflammandum mundum: iidem qui & Præsides Ecclesiarum cap. 1. v. 4. ad quas scribebatur.

Cominus IN CONSPECTU Throni TANQUAM MARE: *congregatio aquarum* Gen. 1. v. 10. id est populorum & gentium & linguarum Apoc. 17. v. 15. Natura fluxum ut aquæ: fragile sicut vitrum; conflatum à DEO per inspirationem, unanimitate doctrinæ quam suscipere cœperunt populi & linguæ ex omni natione quæ sub Cælo est; consistens sub Imperio DEI: induratum cœlitus eâ fortitudine quâ crystallus, ac peræquè pellucidum. Simile causa lucis est collustratio hinc Lampadum ardentium quarum illuminatur propinquitate; illinc Animalium (de quibus in §. sequente) calor & Evangelii splendor quo circumfulget; atque omnium præcipuè copia divinatorum radiorum qui de Throno citra intermissionem incidunt in hoc mare; qui etiam faciunt illud conspicuum ac visum pervium cœlestibus. Dicitur is qui sedet in Throno habere illud in perpetuo suo *conspectu* & providentia. Per quod Mare signatur hieroglyphicè Ecclesia DEI, quæ instar maris diffusæ totum ambit orbem terrarum: prout ipsa est in hoc tempore fluido & labili mortalium quo dilabimur omnes quasi aquæ in terram, 2. Reg. 14. v. 14.

Observat S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 16. non esse hoc loco dictum *proprie Mare, sed tanquam Mare*. Ergo tanquam mare; quia simillimum huic sæculo, & ejusdem cum illo naturæ & ortus

Mare
vitreum:

Simile
crystallo.

Tanquam
mare:

ortus ac speciei externæ. Tanquàm mare: quia Gentium (*aqua enim populi sunt & gentes* Apoc. l.c.) divinitus congregatarum sub Cælo; suâ naturâ fluentium & refluentium. Mare, ubi sicut urinatores & piscatores hominum, ita pisces homines: Mare, in quo adhuc rete trahitur Evangelicum: Mare, in quo boni interim & mali pisces: Mare, in quo gazæ in profundo, pretiosa virtutum in abdito recondita: Mare, quod putrefacta cadavera & inutilem algam respuere nititur in arenas: Mare, in quo negotiatio margaritarum pretiosarum, conchæ & corallia quæ progenerat.

Tanquã vitreum. VITREUM duas ob causas, quas modò inuuebamus: primùm quia elementum per se molle, tenerum, & labile, & omne quod in eo Natura produxit caducum est ac vile; quidquid Gratia supra naturam non gignit atque elaborat: hæc est Sol divinus & hic influxus à Throno qui in illo Mari exercet vim suam. Deinde Vitreum: quia concretum aquarum cum aquis, uni-

formitate & consistentia doctrinæ, conflatum (sicut vitrum) calore, artificio, ac Spiritu Dæi incubante super aquas.

SIMILE CRYSTALLO tribus de causis, quas item indicavimus: tum quia contra procellas & ventos, qui nunquam non incumbunt, roboratur & indurescit: tum quia in pretio est DEO, quemadmodum crystallus in numero est gemmarum (Plin. lib. 57. nat. hist. cap. 2.) tum præsertim quia perspicuum eidem, & dilucida omnia, sedenti in Throno & aspicienti considerantiq; suam Ecclesiam in hoc mundo circumdantem terras, atque illuminanti eam: sicut elementum maris, quando fulget Solis radiis, refert speciem Chrysolithi gemmæ; cui etiam ipsi color est maris, & nomen apud gemmarios *Lapis maris*.

Simile mari aliquid obtulit se Prophetæ Ezechieli videndum in curru DEI, Cap. I. v. 16. *aspectus*, inquit, *quasi Visio maris*.

Tanquã crystallinum.

S. II.

De Animalibus.

Restant animalia: in quorum descriptione occurrunt novem potissimùm consideranda.

Animalia quid.

I. ANIMALIA sunt Hieroglyphica quæ repræsentant 4. Evangelia, sive, ut S. Irenæus loquitur, *quadriforme Evangelium*. qui est communis sensus Ecclesiæ, & Traditio Pa-

trum de his animalibus. Nec refert, neque incongruum est, quòd Joannes in hac prophetia suummet Evangelium ab se (biennio post) scribendum videat & connumeret.

F 2

2. Dispo-

Locusa-
nimaliū
in Visio-
ne.

Cur ap-
pellen-
tur ani-
malia.

2. Dispositio eorum IN MEDIO
SEDIS ET IN CIRCUITU SE-
DIS. id est, in medio spatio quod est
è regione Throni, & circa illum il-
liusque latera: inter Thronum & mare
vitreum.

3. Dicuntur animalia, id est anima-
ta tota & in motu. sic enim visa sunt
eadem Ezechielis cap. i. in cuius versum
11. & 12. S. Hieronymus: *fructa sibi
sunt, ait, Evangelia, herentque mutuo, &
in toto orbe volitantia huc illucque discer-
runt: nec habent finem volatus, nec ali-
quando superantur & recedunt, sed sem-
per ad ulteriora procedunt.* De quibus
idem S. Hieronymus in proœmio Com-
mentarii in Matthæum: *Hæc igitur 4.
Evangelia, multò antè prædicta, Ezechie-
lis quoque Volumen probat; in quo prima
Visio ita contexitur: Et in medio simili-
tudo 4. Animalium &c.* Et in Ezech.
Cap. i. pleniusque, ait, in Apocalypsi Jo-
annis horum Animantium species ac nomi-
na referuntur ad 4. Evangelia. Vidit
ea Ezechiel in forma Cherubinorum,
quo etiam nomine appellat Cap. io. v.
20. *Intellexi, ait, quia Cherubim essent:*
ob scientiam omnium sublimissimam.
Unde S. Hieron. ep. ad Paulinum:
*Matheus, Marcus, Lucas & Joannes
quadriga Domini & verum Cherubim,
quod interpretatur Scientia multitudo &c.*
Hoc discrimine inter Ezechielem &
Joannem: quod ille ut ex veteri Te-
stamento velut à longè ea prævideat
& confusa, perindè que ac si unicuique
sint quatuor facies (tametsi etiam Eze-
chielis primaria facies singulorum ap-
pareat humana) Joannes autem ut

propius conspecta distinguat, ita ut sit
cuique Animali sua.

Hæc sunt illa Animalia quæ Cap. 6.
Joannem evocant, & ei ostendunt 4.
Equos; quorum quartus ostenditur ab
Aquila, id est ab Evangelio quod Jo-
annes erat adiuncturus.

4. Omnino QUATUOR recen-
sentur Animalia. de quo numero S.
Irenæus lib. 3. adv. hæc. cap. 11. *Neque
autem plura numero quàm hæc sint, neq;
rursus pauciora capit esse Evangelia.* con-
gruere enim, ut sicut 4. regiones mun-
di sunt per quas Ecclesia, & 4. princi-
pales (inquit) spiritus seu venti illarum
regionum, ita 4. sint columnæ ejus, &
4. sint spiritus vitæ, Evangelia quibus
illæ regiones vivificentur. Etenim, ait,
*cum omnia composita & apta DEUS fe-
cerit, oportebat & speciem Evangelii (nu-
mero & proportione tenus) benè com-
positam & benè compaginatam esse.* Et S.
Hieronymus proœmio in Matth. *Qui-
bus cunctis perspicuè ostenditur, quatuor
tantum debere Evangelia suscipi.*

5. PLENA dicuntur OCVLIS. Plena o-
culis: cui simile est illud Ezechielis, Cap. i. v.
18. *totum corpus oculis plenum in circui-
tu.* vel, ut LXX. verterunt: *& dorsa
plena oculis.* quem in locum S. Hiero-
nymus interpres: *Totumque corpus &
dorsa erant plena luminis in circuitu: ut
nullum membrorum aspiceret quod ocu-
los luminis non haberet: qualemque de-
scribunt fabula poetarum Argum fuisse
centoculum sive multorum oculorum.* Et
paulò post: *Totum autem corpus & dor-
sa plena oculis approbabit, qui viderit ni-
hil esse in Evangeliiis quod non luceat, &
splen-*

numero
quater-
na.

Splendore suo mundum illuminet: ut etiam quæ parva putantur & vilia, Spiritus sancti fulgeant majestate.

Antè & retrò.

Nam quod Apocalypsis dicit oculara esse ANTE ET RETRO: hanc addit significationem; quòd Evangeliorum perspicax sit acies & intuitus in ea quæ prædicta aut gesta fuerunt in veteri Testamento, quod est retrò ac tempus figurarum: & in Novum Testamentum, quod est antrorsum ac tempus quo figuræ implentur.

Diffimilitudo faciei.

6. Erant formâ Cherubinâ quæ referret hominem: voce humanâ articulatâ, ut patet infrâ Cap. 6. dissimilia tamen inter se facie tenus; & in ipsorum trium aspectu seu facie aliquid ab humana diversum. Nam primum animal imitabatur vultum *Leonis*: secundum *Vituli*: tertium non nisi *hominis*: quartum *Aquila*. Breviter: apparere visâ sunt illa 4. Animalia velut Cherubim in humana forma & voce, trium ex illis alio non nihil & commutato vultu in leoninum, vitulinum, aquilinum.

Facies, quid.

Obyia est expositio SS. Patrum, qui hanc diversitatem in hunc facillimum sensum acceperunt: *Facies* illa, est notitia sanctorum quatuor Evangeliorum; id est, initium & frons Evangelii ex qua unumquodque discernitur: nam in cætero corpore Evangelico est in re ipsa consensus omnium. Evangelium igitur Marci incipit à voce Joannis præcursoris in deserto, ceu rugitu Leonis; Evangelium Lucæ à Vitulo, id est veteri sacerdotio Zachariæ: Evangelium Matthæi ab humana generatione Christi: Evangelium Joannis

à divinitate VERBI quòd ut Aquila se librat ad volandum, fixo obtutu in ejus contemplationem. *Facies*, inquit S. Hieronymus (in Ezech. cap. 1. vers. 10.) *principia dicit Evangeliorum.*

7. In hac dissimilitudine primi aspectus commune omnium est Animalium significatum, unus & idem Christus qui repræsentatur: is qui & homo & leo & vitulus & aquila. Ita S. Ambrosius suo ævo plerosque existimare; sic enim scribit præcæmio in S. Lucam; *plerique tamen hinc putant ipsum Dominum nostrum in quatuor Evangelii libris, quatuor formis animalium figurari, quòd idem homo, idem leo, idem vitulus, idem aquila: homo, quia natus ex MARIA est; leo, quia fortior; vitulus, quia hostia; aquila, quia resurrectio est.* Vel, ex S. Hieronymo brevius: qui in Incarnatione homo, in passione vitulus, in resurrectione leo, in ascensione aquila. Juvat his Patribus antiquiorem addere S. Irenæum lib. 3. cap. xi. *Omnium, inquit, artifex VERBUM, qui sedet super Cherubim & continet omnia, declaratus hominibus dedit nobis quadriforme Evangelium quod in uno Spiritu continetur.* Citat psalmum 79. v. 2. *David, inquit Irenæus, postulans ejus adventum ait, qui sedes super Cherubim, appare. Etenim Cherubim quadriformia, & formæ ipsorum, Imagines sunt dispositionis Filii DEI. Primum enim Animal simile Leoni, efficabile ejus & principale & Regale significans: secundum verò simile Vitulo, sacrificalem & sacerdotalem ordinationem significans: tertium verò habens faciem quasi humanam, cum qui est secundum Hominem adventum, eis mani-*

Mutua unitas; ejusdem significati.

festè describens: quartum verò simile Aquila volutantis, Spiritus in Ecclesiam ad-volutantis gratiam manifestans. Et Evangelia his consonantia: in quibus insidet Dominus JESUS &c. Denique idem Irenæus exactè: Qualis igitur, ait, dispositio Filii DEI, talis est Animalium forma: & qualis Animalium forma, talis est character Evangelii.

Carrus
Evangelicus.

Sensus Patrum est, quòd hæc inter se connexa pennatæque Animalia declarent Oeconomiam & dispositionem æternam VERBI incarnati: cujus infertur cognitio per 4. mundi partes, velut sedente Ipso super Cherubim, id est quatuor Evangeliiis provehentibus famam ejus & characterem quadruplicem unde dignoscitur: videlicet, quòd verus Homo, quòd Doctor salutis, quòd Sacerdos, quòd æternus Filius DEI. hanc quaternam de eo notitiam præferunt primâ facie, seu intuitu sui ostentant illa Animalia: Homo incarnationem, Leo doctrinam, Vitulus immolationem, Aquila divinitatem ascendentis & provocantis ad Cælum: quæ sunt 4. Stemmata Redemptoris. & in omnibus 4. Evangeliiis est manus hominis, quia est opus liberationis humanæ. De illa quadruplici facie & de hoc opere Sedulius presbyter (anno Christi 430.)

Arma
Christi
natalitia:
effigies
4. Animalium,
cum manu
hominis.

Hoc Matthæus agens hominem generaliter implet:

Marcus ut alta fremit vox per deserta leonis:

Jura sacerdotii Lucas tenet ore juveni:

More volans aquila VERBO tenet astra Joannes.

8. Singulorum Animalium sex alæ Ala se-
sunt: sicut illæ summorum Angelorum nã.
Isa. 6. v. 2. quarum duabus, ut addit
Isaias, obtegebant faciem, duabus pedes, & duabus exprimebant volatum. quâ cæremoniâ profitentur quàm sint intellectu incomprehensibilia mysteria quæ in his Evangeliiis: quàm affectus, velut pedum, impar erga illa: & quòd cordi sit executio volandi atque Evangelio implendi orbem terrarum. S. Irenæus l.c. monstratam nobis esse docet *volatilem & pennatam Imaginem Evangelii.*

9. ET IN CIRCUITU ET
INTUS PLENA SUNT OCULIS. sicut enim v. 6. antè & retrò, Extra a-
lis & sub
alis ocu-
lic v. 8. extrinsecus in circuitu alarum, & intra seu sub alis. Nimirum Evangelium Christi quadruplex totus est oculus & lumen hominibus: & ut S. Hieron. ep. supra citata ad Paulinum: *Matthæus, Marcus, Lucas, & Joannes* (id est Evangelia eorum) *per totum corpus oculati sunt.* Subdit Hieronymus: *terga pennata & ubique volitantia tenent se mutuò: sibi que perplexi sunt, & quasi rata in vota voluntur: & pergunt quocumque eos flatus Spiritus sancti perduxerit.*

G. III.

§. III.

De acclamatione Animalium & Seniorum: cum brevi repetitione ordinis in Visione.

Trifagion Animalium.

1. **V**Ox Animalium eadem est quæ Seraphinorum apud Isaiam cap. 6. Canunt sine requie, DIE AC NOCTE, SANCTUS, SANCTUS, SANCTUS; tribus Personis uni *Omnipotentis*: QUI ERAT, inquit, ab æterno, ET QUI EST immutabiliter, ET QUI VENTURUS EST in ea Persona quæ operante totâ TRINITATE induta est naturâ humanâ; in qua Persona simul est ventura tota & necessariò TRINITAS per circum-infessionem conjunctissima. Rectè Animalia monent *venturum*: quia Evangelia præparant hominum genus ad expectationem adventus illius & Judicii.

2. Dum illa Animalia trifagion suum canunt sedenti in Throno, & ut sunt tota animata Spiritu vitæ illius, reddunt GLORIAM, HONOREM ET BENEDICTIONEM VIVENTI IN SÆCULA æterna: protinus etiam SENIORES cum illis *procidunt* præ reverentiâ; *adorant* ex Zelo; & CORONAS ei suas affigunt cum sub-*missione* & gratitudine.

Atque hæc est vox procidentium: DIGNUS ES DOMINE DEUS NOSTER ACCIPERE GLORIAM, ET HONOREM, ET VIRTUTEM (quod est Trifagion Seniorum & depressio sui in triplex ni-

hilum superiorum; naturæ, gratiæ, beatitudinis.) QUIA TU CREAMUS OMNIA: ET PROPTER VOLUNTATEM TUAM ERANT: ET CREATA SUNT. Id est: Tibi, inquit, omnia reddimus accepta: Creatori enim; ideas divinæ mentis Tuæ, effectrices rerum omnium, & per decretum *voluntatis Tuæ*: ibi in ideis illis tuis sempiternis atque in illo tuo decreto *erant* ab æterno: jamque in tempore *creata sunt*, ex nihilo summet Te auctore, ad quem solum est referendum omne esse earum naturale & supra naturam.

3. Addamus Anacephaleos in hujus Capitis; & ordinem totius Visionis; qui sic habet.

Sessio DEI in Throno:

Circa eum sedilia, seu throni minores juxta positi, super quæ Seniores 24.

De Throno sicut in Sinai Vox Majestatis, Nova Lex Christianorum, & Evangelica.

Ante Thronum 7. Lampades, hieroglyphicæ septem Spirituum Præsidum, ardentium charitate DEI & mundi inferioris de quo agitur illuminando per Ecclesias.

E regione in conspectu Sedis Mare vitreum.

Circum in medio, inter Sedem & Mare

Ordo Visorū.

Confessio Seniorum.

Mare vitreum, spatium pro Animalibus quæ nullum faciunt finem deprædicandi : sicut nec Seniores ferendi accepta Deo sua ipsorum merita, ex suo nihilo in quod procidunt & ex quo dicunt esse omnia.

Procidamus & nos coram Throno, qui hæc legimus, & prostrati dicamus Trisagium cum Animalium tum Seniorum : prostrati in triplex nihilum nostrum, nihilum naturæ, nihilum gratiæ, nihilum beatitudinis.

TRACTATUS VIII.

IN CAPUT V.

Continuatur Visio Capitis præcedentis.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 5. Vers. 1.) *Et vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signatum sigillis septem. (v. 2.) Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna : Quis est dignus aperire librum, & solvere signacula ejus? (v. 3.) Et nemo poterat, neque in cælo, neque in terra, neque sub terra, aperire librum, neque respicere illum : (v. 4.) Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. (v. 5.) Et unus de senioribus dixit mihi : ne steteris : ecce vicit Leo de tribu Iuda, radix David, aperire librum, & solvere septem signacula ejus. (v. 6.) Et vidi : & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio seniorum, agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem : qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram ; (v. 7.) Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. (v. 8.) Et cum aperisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum : (v. 9.) & cantabant canticum novum, dicentes : Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus : quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione : (v. 10.) Et fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes : & regnabimus super terram. (v. 11.)*